

Mèxic D.F., 14 de maig del 1962

Estimats pares i Joan: avui els escriuré amb una mica més de brevetat que de costum, perquè el temps m'empaita.

Estem neguitosos per la situació d'Espanya, que els diaris mexicans presenten com a molt complicada; encara que d'aquesta premsa no se'n pot fer gaire cas, perquè és poc responsable i s'inclina sempre pel sensacionalisme, no ens podem estar de pensar que, d'una manera o altra, els actuals esdeveniments poden afectar els nostres propòsits i poden també (cosa més greu) afectar el benestar i la tranquil·litat de vostès. Tant debo que es puguin preservar de tot mal!

Va contestar-me el senyor Guillem Nadal, ministre plenipotenciari d'Espanya a Puerto Rico, amb una carta molt amable. La seva opinió, ben decidida i concreta, és que conservem la ciutadania mexicana, ja que és la única manera d'encaixar el nostre estat civil dins la legalitat peninsular. Segons ell, això no ens serà difícil i aconsella que ens atenguem en tot a les indicacions que ens donarà en aquest sentit la representació espanyola a Mèxic. Per cert, no he rebut cap avís d'aquesta dependència...

No sé si la situació del país farà que els Peypoch alterin els seus plans de viatge; els seus fills estan amb neguit per la poca oportunitat del moment que han triat, després de tant de temps d'esperar-lo. Sigui com sigui, en Peypoch és un home resolut i penso que no es desdirà. En cas afirmatiu, en el moment que rebin aquesta carta, ja es deuran trobar a Barcelona.

"Plaza y Janés" ha inundat amb els seus títols el mercat de llibres mexicà; és realment impressionant el ritme productor d'aquesta gent, que supera fins i tot l'empenta del pobre Janés. Aquí, les seves obres es venen a uns preus molt assequibles i han tingut una acollida excel·lent. Moltes de les col·leccions,

conserven força el "bon gust Janés" i estan enfocades, segurament, amb un criteri més comercial. La competència que fa Barcelona als editors hispano-americanos segueix ~~preocupant~~ preocupant a aquests darrers, que no tenen l'equip necessari ni la preparació per a competir-hi.

Nosaltres seguim igual i en donem gràcies a Déu. Amb en Ruiz Ponseti al front d'UTEHA (per ara, sembla que s'hi mantingui) no m'he de preocupar per la feina, ja que segueix éssent l'amic lleial de sempre i un expertíssim director editorial. El perill és el seu estat de salut, ja que el metge li ha dit repetidament que ha de deixar l'altitud de la ciutat de Mèxic, que és molt perjudicial per al seu cor. En realitat, l'home es manté en el seu lloc en benefici de l'equip de col·laboradors especialitzats que li ha estat fidel durant tots aquests anys (i jo entre ells), ja que sap que la seva absència motivaria canvis que ens perjudicarien.

A la "Montaner y Simón" poden informar-lo, pare, de si en González Porto es troba ja a Barcelona. En cas afirmatiu -i si li fós possible- m'agradaria que ho comunicés a n'en Triadú, que em digué que tenia interès a entrevistar-lo.

Bé, poso punt. Una abraçada ben forta de tots nosaltres per a tots vosaltres!

